

adquirere nequeunt, opinionibus adherent, quæq; ab aliis dicta & inventa sunt, iis hauriendis operam impendunt, tribuentes his ipsis fidem, vel quod a sapientibus aut prudentibus profiscantur, vel quod probabili quadam ratione nitantur. Quo casu intellectus theoreticus & practicus non ipsimet ex causis atque principiis entium propositiones formant, sed orationes ab alieno intellectu compositas arripiunt, iisque vel ob auctoritatem dicentis, vel ob rationem aliquam probabilem assensum præbent, ac velut normam in cognoscendo & agendo utantur.

§. 5. Quod si autem *Opinio* intellectum hominis tum theoreticum tum practicum ad propositiones formandas tam imperfectè disponit, non ineptè quæritur, an propterea planè rejicienda aut damnanda veniat? Et respondetur quod non, si enim, ex sententiâ *Ciceronis l. 1. Off.* in his etiam hominibus præclare agitur, qui sunt simulachra virtutis, estque adeo nemo negligendus, in quo saltem aliqua significatio virtutis apparet, certè nec ipsa *Opinio*, si modo sit vera & non falsa, bona & non mala, prorsus respuenda erit, quippe quæ ut intellectui theoretico inest, *scientia* speciem, ut verò practico, *prudentia* simulachrum præ se ferre videtur, & potest uterq; intellectus ejusmodi opinione instructus de rebus sive agendis sive cognoscendis, si non ita certè & evidenter, ut mediante scientiâ & prudentiâ, bene tamen & rectè judicare.

§. 6. Deinde *Opinio* est quædam ad scientiam & prudentiam via, nam si τὸ ὄτι satis notum sit, τὸ διότι cæteris paribus non dilatare potest, hinc discipuli, addiscendo præcepta seu propositiones suorum doctorum evadunt scientifici, ut & ipsi res per suas causas paulatim demonstrare adsuescant. Subditi, parendo legibus civilibus imperare discunt, ut jam non amplius secundum leges istas, hoc est, secundum opinionem & ex prudentia alienâ vivere teneantur, (nam secundum leges civiles vivere nil aliud est quàm operari secundum opinionem, ut putemus id honestum & justum esse, quod legibus istis continetur) sed singula secundum propriam prudentiam administrare possint.

§. 7. Et quid dicemus de illis hominibus, qui utut maxime velint, scientiam tamen & prudentiam vel ob ætatem, vel ob sexum, vel ob vitæ genus habere nequeunt. Tales sunt Juvenes,

Fæ-